

Az emberiség, pontosabban a nyáj-emberiség többsége ma azt hiszi, hogy az „übermensch” képzete el van vetve. A háborúnak vége, a németeket legyőzték, az übermenschekek az „egyéb veszteségek” – Other Loses–kategóriába kerültek. Elpusztultak, az uralmat átvette a boldog tömeg uralma. Az emberek ma már nem látják, hogy Gyurcsány, Leisztinger, Kóka, Gergényi negatív übermenschekek, akiket a bolsevizmusba oltott neoliberalizmus termelt ki és emelt ki magából. Ők hivatottak arra – mármint a magyarországi liberális, SZDSZ-es sajtó, televízió, elsősorban az ATV négy „Cion-bölcse”, Bolgár, Avar, Mészáros, Dési János –, hogy a negatív übermenschekek uralmát fenntartsák. Németh fregoli csupán, ha a másik négy bölcс közül valamelyiket valószínűleg leköti egyéb, antiszemitákat üldöző munkája, kutatása és az ezekért kapott milliók elhelyezése Kajmán-szigeteki off-shore számlákon, akkor ő ugrik be. És ezt a másik két Cion-bölcсnek és a süvölvény műsorvezetőnek is el kell viselni. Németh Péter vagy agytekervényeinek korlátozottsága, vagy más genetikai tényező következtében nem áll még a csiszolt talmudizmus alsó fokán sem. Ő lejjebb szocializálódott, a zöldség-gyümölcs árusítás és a kóser vágóhíd szintjén. De lehet, hogy éppen ezért tartják, ilyen is kell a közönségnek.

A negatív übermensch nem germán, nem wotani, nem is lohengrini, sőt, nem is trisztáni képződménye az evolúciónak, hanem pártfejemény. Egy, a nagy Lenin génállományából valamilyen módon kikerült – vagy kiürült – örökítő anyag, amely a magyar televényben, ennek gazdag és türelmes termőképességében szaporodásnak indult és uralomra került. Gyurcsány apja nem volt übermensch, ellenben főtörzs volt a Horthy-hadseregben. Jelenlegi felesége, Dobrev Klára Apró Piroska és egy Dobrev nevű bolgár KGB-s tiszt frigyéből született, amikor az Apró-lány a szófiai kereskedelmi kirendeltségen teljesített szolgálatot a 70-es években. A tisztet, Dobrev elvtársat később, a rendszerváltozás után, amely Bulgáriában is vontatottan következett be, perbe fogták, elítélték és kitiltották, de nem hazájából, hanem, mit ad Isten, Franciaországból. Privatizációs visszaélések miatt, amit a KGB segítségével és annak javára szíveskedett elkövetni. Apró Piroska Apró (Klein) Antalnak és hasonló vérvonalú feleségének a lánya 1947-ben született, amikor az a villa, amelyben ma is élnek az új liberális übermenschekek és úszkálnak is a Fittelina uszodában, amit már Gyurcsány építtetett a házba – bele – már a család birtokában volt, az eredeti tulajdonosok, a lakók pedig valószínűleg a wotani übermenschekek sorsára jutottak. Piroska a betöltött vezető funkcióit tekintve, és bátyja, ifj. Apró Antal magas rangú titkosszolgálati tiszt a Kádár-korszakban, és egy, a titkosszolgálati ügyekben és a fegyverüzletben serénykedő kft. későbbi vezetője, betöltött állásaikat, funkcióikat te-kintve, ha alulról is, de nyaldossák az übermensch színvonalát. Apró Piroska egész életében csak vezető állást töltött be. Leszámítva első, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem elvégzése utáni állását, csak magas rangú beosztottként s aztán csak igazgatóként, legfeljebb helyettesként dolgozott, többek között 1974-től 1980-ig a Videoton külkereskedelmi vállalat főosztályvezetőjeként. A Videoton vi-szont a legnagyobb hadiipari cég volt akkoriban, és az úgynevezett Cocom-listás termékek beszerzése, lekoppintása és a Szovjetunióba beirányítása volt a főfeladata. Mellesleg persze tévéket is gyártott, amit aztán leadtak a bolgároknak a KGST keretében. A fegyvergyártáshoz nélkülözhetetlen licencek kiszállítását is ezen a cégen és Apró Piroskán, Dobrevnén keresztül bonyolították le. Később aztán, már mélyen benne a rendszerváltásban, Piroska felfüvelt, és három-négy hónapig Horn Gyula kabinetjének főnöke lett, nyilvánvalóan megszervezte a KGB megfelelő rezidentúráját, hiszen Horn nem volt eléggé megbízható (sokszor eresztett a németek irányába), majd innen a Hitelbank elnöki székébe ült át. A Hitelbank viszont éppen ebben az időben kötött egy bombaüzletet a Leumi bankkal. A Leumi a Moszad bankja, és ekkor ellenállhatatlan vágyat érzett a Hitelbankkal való egyesülésre

és egy fiókbank magyarországi létesítésére. Nosza, jött Fekete János, a kettős állampolgár, és megszervezte ezt. A Leumi betett egy majdnem csinos summát a Hitelbankba azzal a kikötéssel, hogy ha az üzlet nem sikerül és a frigy szétmegy, visszakapja. Mit ad Isten, az üzlet nem si-került. A pénz, amit a Hitelbank adott, de a Leumi részleg osztott ki – vajh, kik között? – elfogyott. A Leumi kivonult Ma-gyarországról. Vitte a pénzt is. Elnök Apró (Klein)Piroska. Leumi-Magyarország elnök Fekete János kettős állampolgár. Vő és később miniszterelnök Gyurcsány Fe-renc. És a magyar nép, amely már el is felejtette az übertemenscheket, csodálkozik, hogy a rendőrség, amelynek esetleg külföldi instruktorai is vannak, fejmagasságban süti el a gumilövedékes vadászpuskákat, amelyek közelről halálos sebet is okozhatnak, szemet érve azonban nagy távolságról is legalább fél szemére megvakítják a szerencsétlen tüntetőt. Az első jelentések szerint két embert kezeltek a szemüket ért sérüléssel. Valószínűleg megvakulnak. Ez most az új, liberális bírói ítélet? Ezek a mi megvakított budapesti Vazuljaink?

Mit jelent mindez? Azt, hogy Gyurcsány Ferenc, ezzel a családi háttérrel, ezzel a villával, amelybe szerelemből nősült be, a lehető legnagyobb biztonsági koc-kázatot testesíti meg, ami csak lehetséges. A család, a közös értesülések, a pénz, amelynek a sorsa, származása otthon nyilvánvaló, a családi kapcsolatok, a határon minden irányban szétágazó összeköttetések magától értetődővé teszik a gyurcsányi politikát. Ezt a politikát neki még csak kitalálnia sem kell, ezt neki be kell biflázni, ezt súgják és parancsolják neki. Erről nem lehet lemondani, ezt utcai harcok árán is meg kell védeni. Semmilyen korlát nincs, kerüljön akármennyi magyar életébe, éhenhalásába, agyonverésébe, neki a helyén kell maradni, mert immár nem az ő személyes sorsa a fontos, hanem a kláné, a rendszeré, amelybe bele van építve néhai Apró Antal minden jelentése, minden gyilkosságban való részvétele – a Rajk-gyilkosságot is beleértve – és minden Leumi-privatizáció, minden lakóparképítési kölcsön. Maga a rendszer.

Ilyen rendőr-kegyetlenkedés az ötvenhat utáni és a márciusban újra kezdjük-provokáció, a MUK pufajkás vérengzései és sortüzei és gumibotozásai óta, tehát ötven éve nem volt ebben az országban, ebben a liberális városban. De ezt most nem jókedvében teszi ez a hatalom, hanem pánikjában. Fél és a megbízói is félnek. Csak a félelem, a teljes vagyonvesztés félelme kelthet ekkora pánikot és válthatja ki a hazudozásnak ezt az orgazmusát, mint ami ezekből most kidől. Az szakadt rájuk, amit eddig a saját legjobb fegyverüknek tartottak a magyarság ellenében: a tévényilvánosság. Nemcsak a Hír tévé, amely az első megintés után sem fogta be a száját, hanem a külföldről az első balhék hírére ideugró, szenzációvadász és valóban tájékoztatni akaró csatornák adásai, és a brutalitás képeit kikerülni nem akaró és nem is tudó magyar adások. A tények fordultak ellenük.

Ez minden hasonló rendszernek a vége. A gumibottal való hadonászás, az ütés, a fenyegetés, és az értelmetlen, végtelen gyávaságot tükröző rendelkezések – traktorral behajtani tilos a Nádor utcába, az OTP parkolójába? – a pánik kivetülései. Már csak két eszközük maradt: tiltani és hazudni. Ez ötvenhatban is pontosan így volt. Ez 1944-ben, a Szálasi-puccs után is pontosan így volt. Ezek ugyanazok, negatív übertemenschek.

A magyarságnak most nagyon észnél kell lennie. Nem szabad megengedni nekik, hogy nemzetközi összeköttetésekbe, a pénz hatalmába kapaszkodva politikai fennmaradási engedélyt, átmentési engedélyt kapjanak ismét. Ezekre a negatív übertemenschekre nincs

szüksége a ma-gyarságnak, ezeket teljesen ki kell szorítani, kivenni a politikai és gazdasági életből és a kultúra irányításából. Végre el kell számoltatni őket. Ez nem játék, ez vérre megy, a mi vérünkre.

Most rendszerváltásnak kell következnie, nélkülük. Majd aztán alakulhat egy tisztességes baloldal, amely nem a roncsársadalom becsapott millióinak szavazatain, hanem a saját munkáján alapuló politikát tervez meg, és ha tisztességes versenyben nyer, hajt végre. Szekeressel nincs, és nem lehet tisztességes baloldali politika. „Szekeres, székelyföldön mit keres?” vágta oda neki a székelyek néhány nappal ezelőtt, amikor odamerészkedett. A kérdést földrajzilag ki kell terjeszteni, beleértve a Kossuth Lajos teret. Világosan el kell választani az ősöt a búzától.

A Gyurcsány-klán ma három fegyvert használ. A legfontosabb az azonnal rendelkezésre álló közvélemény-kutatási hazugságoktól kezdve a félrevezetés és a manipuláció minden eszközét bevető tévéig és rádióig – az MR hál' Istennek kivétel! – a tudatipar. A hazugság. De a lánc már megszakadt. A másik egyre korlátozottabban rendelkezésre álló erő a rendőrség. Még egy ilyen bevetés nem képzelhető el. Ahhoz sokkal több külföldi tanácsadóra volna szükség, esetleg Palesztinában kődobáló gyerekek ellen gumilövedékező, kipróbált legénységre is. A rendőrségnek most már abból a durvaságból kell megélnie, amit eddig elkövetett. Ezért a harmadik fegyvert ezután erőteljesebben fogja használni a Gyurcsány-klán. A beépülést. Az úgynevezett Kossuth tériek vezetősége, amely egyébként az ő saját internetes sajtójuk szerint is összeeszt valami pénzen, csak a kiábrándítást szolgálja. Ha olyanok követelnek új alkotmányt, Alkotmányozó Nemzetgyűlést, akiket valóban senki nem bízott meg ezzel, és akik erőszakos cselekményekre buzdítják az embereket, de maguk ezen cselekmények elkövetésekor sehol sincsenek, azok kiábrándítják és eltántorítják a valóban sértett embereket, a józan középrészt, a százezreket. Világosan kell látni, hogy a közönségesen csak randalírozóknak mondott társaságok, az erős fiúk két részből állnak: bizonyos felbujtókból, akiket a titkosszolgálat irányít, az MSZP és Gyurcsány, és végső soron tiszta, akár nemes indulatból, a saját bátorságát, önfeláldozását önmaga előtt is bizonyítani akaró férfiakból és nőkből. A piros-fehér, vagyis az Árpád-sávós zászló iránti elkötelezettségét elsőként, a saját vére árán is bizonyítani akaró fiatalemberekből – akik nélkül nincs és soha nem is volt semmilyen forradalom. De még rendszerváltozás sem. Ostoba és káros tehát az a vélekedés, politikai álláspont, amely szerint csak a békés tüntetők sérelmei elviselhetetlenek, és a randalírozókat jogosan bünteti a rendőrség. A randalírozónak sem löheti ki a szemét. A harcoló ember a helyzet terméke. Indulatai vezérlik. Ugyanaz az indulat munkál benne, amely másokat békés tüntetésre hív. Mert nem vagyunk egyformák, és persze egyenlők sem. Abba kell tehát hagyni a békés tüntetők sérelmei fölötti siránkozást és a randalírozók megbüntetésének jóváhagyását. Különösen azért, mert azoknak a főkolomposait nem is büntetik, sőt nem is keresik. A nemzeti középnek most nagylelkűnek kell lennie fiaival, akikből később hős lesz. Nem szép, amit ők csinálnak. Magam nem tenném még akkor sem, ha korukbeli volnék. De megértem őket. Nélkülük már nincs, és nem is lehet rendszerváltás, mert éppen mi, a nemzeti közép hagytuk ennyire elgyurcsányosodni a magyar helyzetet. Akik ma felszedik az utcakövet, 16 évvel ezelőtt még olvasni sem tudtak. Ugyan ki nevelte őket? A KGB-vel és a Leumival állunk szemben. Ezek a testületek nem-csak a huligánokkal, hanem velünk szemben sem válogatnak az eszközökben.

Ha sikerül az akció, a hősök huligánnak vagy hősnek minősítése úgyis a békésen tüntető tömeg filológusainak és újságíróinak a kezében marad. Mint minden történelem, ez is meg lesz hamisítva. De most még ne legyen, mert akkor nem nyerhetünk. Pedig közel állunk hozzá. Odaát kitört a pánik. Kitiltják a traktorokat a fővárosból. Aztán az embert, aki vezeti, és tegnap még szántott vele. Végül minden ma-gyart mindentől eltiltanak és szilenciumra ítélnék. De aztán rögvest körül kell nézniük, hogy hol kapnak menedékjogot. Ahonnan nem adják ki őket.

A Fidesz hét népszavazási pontja nagy lépés, jó lépés, de nem ok arra, hogy a tüntetésekkel felhagyjunk. Igaz, jön a tél, és nehezebb az utcán szónokolni, mozogni, de nem szabad a tiltakozást abbahagyni. Nem szabad időt hagyni nekik, hogy összeszedjék magukat, és új hazugságokat agyaljanak ki. Ki kell kényszeríteni, hogy a Választási Bizottság és az Alkotmánybíróság, ha elé utalják, mielőbb tegye lehetővé a népszavazást. Nehogy ismét addig hazudjanak, amíg most még sértett és mozdulatlan roncsársadalom megint a segítségükre nem siet a távolmaradásával, az elérvénytelenített népszavazással.

Ez most harc, még hozzá kemény és vérre menő. Gyurcsánynak és bandájának a fennmaradása, uralmuk minden perce a legnagyobb nemzetbiztonsági kockázat. Lehet nemzetidegen a magyar miniszterelnök? Csak akkor, ha mi magunk már teljesen elidegenedtünk magunktól. Az események most, hála Istennek nem ezt mutatják.

Mintha kezdenénk felsorakozni a véres kard örök jelképe alá.